

saa vil dette Ændringsforslag indeholde en overordentlig Begrænsning i den Imødekommen, som vises Personalet, ikke blot i mit oprindelige Forslag, men ogsaa fra Flertallets Side, idet man saa vil begrænse hele Forslaget til de 53 Boliger, som høre til den Afdeling. Jeg antager imidlertid ikke, at det skal være Meningen, men naar det ikke er Meningen, er det mig ikke ganske klart, hvad der da er Meningen; thi hvorledes skulde det kunne anses for stemmende eller ikke stemmende med Tjenestens Tarv, om den paagældende, der altsaa ikke hører til dem, der *skulle* bo paa det bestemte Sted, bor det ene eller det andet Sted, naar han blot møder til den Tid, han skal, og ikke forlader den før til den Tid, han er fri; saa er det jo Tjenestens Tarv ganske uvedkommende, hvor han bor, og jeg forstaa da ikke, hvorledes dette skal kunne være et holdbart Standpunkt for Administrationen, naar den staaar overfor Begæring fra de paagældendes Side om en saadan Villas Opførelse. Men det er den eneste Begrænsning, de Herrer byde os. Nu kommer f. Eks. en Portør og vil have sin Villa, saa skulle vi til at undersøge, om det er stemmende med Tjenestens Tarv, ikke at han faar en Villa, thi det er afgjort, det skal han have, men at han faar den paa det Sted, hvor han ønsker at have den. Jeg ser ikke, at „Tjenestens Tarv“ afgiver nogen Vejledning i saa Henseende, derfor bliver dette Forslag i Virkeligheden alt for omfattende. Det vil give Anledning til stor Vilkaarlighed og derfor formodentlig ogsaa til stor indbyrdes Strid i Personalet. Jeg forudsætter, at de, naar de se dette Forslag, ville fremsætte Ønsker i Massevis; det vilde være ganske underligt, om de ikke gjorde det. Naar de kunne faa en Villa for 10 Procent af deres Lønninger, hvorfor skulle de saa ikke tage den. Statsbanerne maa erkende, at der ikke er noget, der strider mod Tjenestens Tarv i dette Ønske; Tjenestens Tarv kan meget vel bestrides, naar han bor paa det vedkommende Sted, forudsat at han blot kommer tidsnok. Der vil da komme Bunker af Andragender om at faa disse Villæ opførte, de kunne ikke alle opfyldes; derfor have de Herrer dog sørget ved den sidste Bestemmelse i Lovforslaget om, at der ikke maa anvendes mere end 800,000 Kr.; det er for Resten nok det. Naar man saa ikke kan tilfredsstille dem alle, er der Utilfredshed, og saa opstaa der Strid. Der vil jo utvivlsomt komme flere Begæring, end der kan opfyldes, det tvivler

jeg ikke om, saa meget mere som jeg dog vel maa gaa ud fra, skønt det ikke staaar her tydeligt, at jeg maatte have Lov til først og fremmest fra de 800,000 at drage de 227,000 Kr. for de 53 Tjenesteboliger, som Tjenestens Tarv kræver, eller skulle *de* ogsaa være afhængige af — der var noget i det ærede Medlem fra Kalundborgs Tale, der tydede derpaa —, at der fremsættes Begæring fra de paagældendes Side? Det vilde staa i bestemt Strid med den Praksis, vi hidtil have fulgt og have været nødtte til at følge, nemlig at hvor Tjenestens Tarv kræver, at en Mand bor paa et bestemt Sted, som f. Eks. at en Rangerformand bor paa vedkommende Godsstation, der skulde det være afhængigt af, om denne Rangerformand i Øjeblikket ønsker at have en saadan Bolig. Hvis han ikke ønsker det, falder hele den Praksis bort, hvorpaa Statsbanedriften hidtil har været bygget. Thi saa er Forslaget ikke anvendeligt. Hvis det er Meningen, bliver det meget mere betænkeligt, men hvis det ikke er Meningen, saa gaar jeg ud fra, at jeg af disse 800,000 Kr. først maa anvende de 227,000 til de 53 nævnte Boliger, saa bliver der altsaa kun 573,000 Kr. tilbage til at fyldestgøre alle Villaønskerne med. Jeg tror derfor, at dette Forslag af mange Grunde er, for at bruge et mildt Udtryk, saare uheldigt, foruden at det er saa uklart, at mange Forstaaelser kunne lægges ind deri. Men ved Siden deraf vil jeg ogsaa betone det Hensyn, som det ærede Medlem for Frederiksborg (Dinesen) gjorde gældende, at det Personale, der her er Tale om, er saa fluktuerende, saa flygtigt og maa være det af Hensyn til Tjenestens Tarv, at det vil være højst uheldigt, om man gav deres Ønsker i saa Henseende afgørende Indflydelse paa Spørgsmaalet om Opførelse af Tjenesteboliger, saaledes som det ærede Mindretal vil. Naar En ønsker en Bolig, maa man efter Ændringsforslagets Udtryk bøje sig derfor og bygge den, men inden den er færdig, er han maaske forflyttet til et andet Sted, og den næste har maaske ingen Familie, medens han havde en stor Familie. Men hvis han ikke flytter derind, saa staaar Staten med Villæen uden at have nogen til at flytte derind. Jeg skal ikke undlade i Forbigaaende at gøre opmærksom paa, at naar det ærede Mindretal her kræver en Husleje af 10 Procent af hans Lønning, vil det vist i de fleste Tilfælde blive mere, end han nu faar en Tjenestebolig for, idet Betalingen efter de nugældende Regler der, hvor Tjenestens Tarv kræver, at ved-